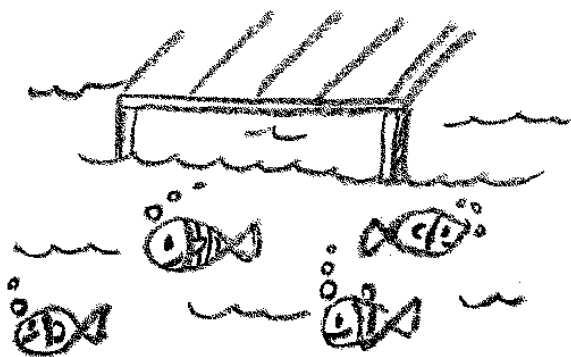

ไม่มีสิ่งใดขวางกันได้

ที่กุฏิใหม่เป็นอาคารปูน จะสร้างคล้าย
เรือนปั้นหยา ๒ หลัง แต่ต่างกันที่มีระเบียงเป็น
ตัวเชื่อมอาคาร รอบๆ กุฏิจะปลูกต้นไม้ที่ให้ร่ม
เงา เช่น ต้นลัดบรณ ลั่นทม ทองหลาง กร่าง
และไม้หอม เช่น แก้ว บุนนาค ประยงค์
ชมนาด เมื่อถึงคราวออกดอก ไม้หอมเหล่านี้
ก็จะส่งกลิ่นหอมไปทั่วบริเวณกุฏิ

ที่เรือนแรกจะมีโรงจอดรถ ถัดจากโรง
จอดรถก็จะเป็นสนามหญ้าที่ถูกตกแต่งเนินดิน
มีแผ่นหินสี่เหลี่ยมวางรองเป็นชั้นบันไดเรียง
รายต่อกันไปที่คลองเล็กๆ ที่มีท่าไว้สำหรับให้
อาหารปลา

วันไหนอากาศดี แดดร่มลมตก พี่อาร์-
พันธุจะพาคุณยายมาที่ทำเลียงปลา呢 และวัน
นี้...ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้เป็นผู้ตระเตรียม
แก้อี้ ผ้ารองดัก กุ้งมือ และอาหารเลียงปลา
สำหรับคุณยาย ซึ่งมีทั้งขนมปังและอาหารปลา
ที่ทำมาจากเศษเนื้อปลาอัดเป็นเม็ดเล็กๆ

เมื่อคุณยายมาถึงที่ทำเลียงปลา ข้าพเจ้า
ได้เอากุ้งมืออย่างใสให้คุณยาย และปูผ้ารองดักให้

ท่าน จากนั้นก็จะใช้นิ้วมือติดลงไปบนน้ำ ตัดน้ำ
เรียกปลามากินอาหาร ลักครูปลาทั้งหลายก็มา
ลอยตัวอยู่ที่ท่าน้ำนี้ มีทั้งปลานิลแดง, ปลาหมอ-
เทศ ปลาดุก ปลาสวาย ปลาตะเพียน

คุณยายโยนขนมปังให้กับปลาที่มากลอม
ตัวให้เห็น และท่านก็บอกให้น้ำเล็ก พือาร์พันธุ์
และข้าพเจ้าช่วยกันโยนอาหารไปให้ปลาด้วย

ปลาเยอะมาก ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกจังเลย..
ลักครูปลาคุณยายก็หันมาบอกข้าพเจ้าว่า

**“โยนไปไกลๆ ไห้หลานน้อย ตรงโน้น
ยังไม่ได้กิน”**

ข้าพเจ้าก็รีบโยนไปตามที่คุณยายบอก

ทั้งที่ใจยังคิดไปว่าตรงโน้นไม่มีปลาหรือขยาย
มันมาตรงนี้หมดแล้ว

แต่ภาพที่ปรากฏให้เห็นในขณะนั้นมัน
สวนทางกับความคิดของข้าพเจ้า อาหารที่
ข้าพเจ้าโยนไปนั้นเป็นเหมือนของขวัญอันโอชะ
ของปลาตะเพียนน้อย และปลานิลแดง ที่ไม่
สามารถฝ่าฝูงปลาดุก และปลาสร้อยเข้ามาได้
ข้าพเจ้าได้แต่คิดอยู่ในใจว่า

“ทำไมหนอคุณยายท่านมองไกล และ
มองได้ทะลุปรุโปร่งเช่นนั้น”

ในท่ามกลางฝูงปลาดุก และปลาสร้อย
ยังมีปลาหมอเทศผู้เชื่องช้า ดำผุด ดำโผล่ คอย

หาจังหวะที่จะแย่งอาหารให้ได้บ้าง แต่ก็ไม่สามารถแย่งได้สักที

เมื่อคุณยายท่านเห็นปลาหมอเทศแย่งอาหารไม่ทัน ท่านก็คอยรอจังหวะที่จะโยนเฉพาะเจาะจงให้กับปลาหมอเทศให้ได้อาหารเช่นกัน และแล้วปลาหมอเทศก็ได้รับอาหารที่คุณยายโยนให้ถึง ๓ ครั้ง

สักครู่หนึ่ง..พี่อาร์พันธุ์สังเกตเห็นว่าคุณยายท่านมีเหงื่อออกมาบ้างแล้ว จึงพาคุณยายกลับเข้ากุฏิ เพื่อให้ท่านได้พักผ่อน

ส่วนข้าพเจ้าก็เก็บอุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เรียบร้อย ทำให้ท่าเลียงปลานี้สะอาด

ว่างเปล่าเหมือนเดิม

ขณะที่กำลังเก็บข้าวของอยู่นั้น...ก็คิด
ในใจว่า คุณยายนอกจากจะมองไกลแล้ว สายตา
ของท่าน ยังละเอียดถี่ถ้วนอีกด้วย

วันต่อมา..หลังจากเสร็จภารกิจภายใน
กุฏิแล้ว ข้าพเจ้าก็ออกมาเดินเล่นนอกกุฏิ มา
ยืนอยู่ที่ทำน้ำที่ให้อาหารปลา ก็มุดผิมน้ำให้
เห็นเงาหน้าของตัวเอง นอกจากจะได้เห็นหน้า
ของตัวเองแล้ว ยังมีหน้าปลาหมอเทศโผล่มา
ให้เห็นอีกด้วย

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะเป็นตัวเดียวกับเมื่อ
วานหรือเปล่า จึงก้มดูให้แน่ใจ เห็นปานดำ

ปรากฏชัดอยู่ที่หัวของมัน ก็นึกในใจว่า ไข่ตัว
เดียวกันจริงๆ

วันต่อมา..เวลาเดิมข้าพเจ้าก็มายืนแถว
แขนที่ทำน้ำเลี้ยงปลา มองทิวสนที่ไหวไปตาม
กระแสลมอ่อนๆ มองนกที่กำลังบินกลับรัง
ได้ยินเสียงปลาตอดน้ำเล่นดังจ๋อมๆ

ข้าพเจ้าไม่ได้สนใจกับเสียงนั้นเลย ยัง
คงแถวแขนไปเรื่อยๆ จนกระทั่งข้าพเจ้ารู้สึก
ได้ว่าเสียงนั้นดังขึ้นและถี่ขึ้น จึงก้มหน้ามองไป
ที่ผืนน้ำนั้น แล้วก็ต้องร้องอุทานขึ้นในใจว่า
“เฮ้ย..ปลาหมอเทศตัวเดิมนี่นา มาอีกแล้วหรอ”

ข้าพเจ้ารีบวิ่งจากทำน้ำเลี้ยงปลา เพื่อ

ไปนำอาหารมาให้มัน ตอนนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะ
อยากจะทำอาหารมาให้มันเร็วที่สุดเท่าที่ขาทั้งสอง
ของข้าพเจ้าจะทำได้ ขณะที่ให้อาหารปลา
นั้น ข้าพเจ้านึกถึงภาพของคุณยายที่พยายามโยน
อาหารให้กับเจ้าปลาตัวนี้

แม้วันนี้...ไม่มีคุณยายมาที่ท่าน้ำเลียงปลา
นี้อีกแล้ว แต่ภาพนั้นยังคงปรากฏชัดให้เห็น
เป็นภาพลักษณ์ของคุณยาย ที่ท่านได้แสดงให้เห็น
เห็นว่า กระแสแห่งความเมตตาอันบริสุทธิ์นั้น
ไม่มีสิ่งใดมาขวางกั้นได้